

Voor jou ben ik Naomi

Waargebeurde verhalen van een high class escort

© 2021, Librihaus

Eerste druk

oktober 2021

Auteur

Kevin Hauser

Ontwerp en opmaak

az grafisch serviceburo bv, Den Haag
www.az-gsb.nl

Omslagfoto

Jessica van den Berg
www.jessicavdberg.nl

Correctie

Jolanda van der Toorn-Hoeksma

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnames, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze uitgave is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid tot stand gekomen. Noch de maker, noch de uitgever stelt zich verantwoordelijk voor eventuele schade als gevolg van de verhaallijnen in dit boek.

ISBN 9789090350905

Voor jou ben ik Naomi

Waargebeurde verhalen van
een high class escort

Kevin Hauser

Inhoud

Voorwoord	7
Proloog	10
It's Britney, b*tch	15
Bart, of Bert	21
Belofte maakt schuld	29
De rode Mazda	39
Negenendertig euro	46
Fijn gezelschap	58
De aanmelding	70
Kirsten	75
Mijn eerste opdracht	82
De prins in het witte paard	90
Eindbaas	101
De oneindige date	109
Toe aan een verzetje	119
Lunch en LEGO	126
Broederliefde	134
Uitzicht op de Dam	143
Pandemie	154

De échte vriendinnenbeleving	164
Geografie versus high class	172
Feltrinelli	182
Feest op de Wadden	195
Epiloog	207
Q&A met high class escorts	209
Over de auteur	220
Disclaimer	222

Voorwoord

door Kirsten Lensink, eigenaresse KHLOÉ Consultancy

WWie met mij samen door Nederland rijdt, hoeft zich geen moment te vervelen. Aan zo goed als elk hotel dat te zien is vanaf de snelwegen, kleven verhalen uit de escortbranche. Vaak mooie herinneringen, soms spectaculaire momenten en in een enkel geval uiterst bijzondere taferelen die me voor altijd bij zullen blijven. Geen klant is hetzelfde, elk van hen zoekt hetzelfde: een totaalpakket, een beleving. Voor de ene klant is dat gezelschap in de letterlijkste zin van het woord, voor de ander een pronkstuk, voor weer een ander zijn eerste ervaring met intimiteit, voor een enkeling een poging om van zijn onzekerheid af te komen. En dat maakt de wereld van de high class escort zo ontzettend mooi. Waar veel mensen denken dat deze business om platte seks draait, is het eigenlijk het tegenovergestelde; het betreft genegenheid in breed perspectief, waarbij de lat voor de dame hoog gelegd wordt. De *high class companion* moet haar date zich prettig laten voelen, hem mentaal kunnen uitdagen en de kar kunnen trekken, ook wanneer hij sociaal wat onhandig is of wanneer zij totaal geen klik met hem heeft. Veel vrouwen denken hiervoor geschikt te zijn, maar de waarheid is dat slechts een select aantal dames in

staat is dit waar te maken. Elke dag ontvang ik aanmeldingen van kandidaten die zichzelf zichtbaar overschatten, hetzij door ontelbare spelfouten, hun onverzorgde voorkomen of een karige motivatie. Ondanks dat we zorgvuldig blogs hebben opgesteld over hoe de procedure in zijn werk gaat en daarbij zelfs de top vijf meest gemaakte sollicitatiefouten blootleggen, gaat het aan de lopende band mis en hebben de desbetreffende kandidaten zichzelf al gediskwalificeerd voordat ik er überhaupt naar heb gekeken.

Toen Naomi zich bij mijn bureau aanmeldde, was ik niet per se direct onder de indruk. Ze was knap, dat absoluut, maar haar aanmelding kwam wat arrogant over. Natuurlijk zoek ik naar dames met een bepaalde zelfverzekerdheid, overdrijven is echter een afknapper. De zin ‘mannen hoeven maar naar me te kijken en ze zijn verliefd’ vind ik een voorbeeld van hoge eigendunk en niet in de minste plaats generaliserend jegens mannen.

Dat ze ook pienter was, bleek al snel uit een eerste telefonische kennismaking met haar, die ik toch uit een bepaalde nieuwsgierigheid had ingepland. Vliegensvlug legde ze verbandjes tussen verschillende aspecten van mijn verhaal, soms zelfs terwijl ik aan bepaalde onderwerpen nog helemaal niet was toegekomen. Het hikte tegen een soort bijdehand zijn aan, maar op een interessante en bijna charmante wijze.

Daar waar de meeste dames hun kandidaatschap motiveren met het oersaai en weinig originele ‘ik vind het leuk om nieuwe mensen te ontmoeten’, was Naomi’s inbreng anders. Ze had een plausibel verhaal over hoe het denken van mannen haar intrigeerde. Hoe enthousiast ze werd, overigens duidelijk hoorbaar in de passievolle wijze waarop ze dit kenbaar maakte, van hoe ze de stoerste bikkels kon laten smelten door slechts de inzet van een glimlach of een compliment. Het was mij duidelijk: Naomi was een sollicitant anders dan de rest. Het geld dat ze zou gaan verdienen met het

werken als high class escort zou voor haar een leuke bijkomstigheid zijn van datgene waar het haar echt om ging: de man om haar vinger winden.

Mijn persoonlijke kennismaking met haar vond plaats in een restaurant, zoals ik dat met alle kandidaten organiseer. Wanneer een dame voor het eerst dit werk gaat doen, heeft ze het gevoel dat iedereen die haar ook maar één te verwaarlozen blik geeft, direct doorheeft wie ze is en wat ze komt doen. De meeste vrouwen ervaren een gelijk gevoel bij ‘slechts’ de sollicitatie en een enkeling komt zelfs met knikkende knieën het restaurant binnenstappen. Naomi viel niet onder deze categorie. Bij haar binnenkomst was het alsof de koningin was gearriveerd. Een dame met klasse, een uiterst zorgvuldig uitgekozen outfit, subtiele make-up en verzorgd, dansend blond haar met sierlijke slag, liep trots en welgemanierd de ruimte binnen. Terwijl ze het looppad afging richting mij, waren er weinig mannen die niet naar haar keken, al dan niet vanuit hun ooghoek, om de dame met wie ze dineerden niet te beledigen.

‘Hi Kirsten, wat superleuk om je te ontmoeten en wat zie je er leuk uit!’ De toon was gezet: Naomi was knap, classy, rook goed en bracht een onweerstaanbare uitstraling met zich mee. Als ‘Daar gaat ze’ van Clouseau later was geschreven, had ik er niet over getwijfeld dat het lied over haar zou gaan. Het gesprek moest nog beginnen, maar ik wist het al: ze is aangenomen.

Kirsten Lensink

Eigenaresse KHLOÉ Consultancy | www.khloe-consultancy.com
en Say Yes Exclusive Pleasure Webshop | www.sayyesbykhloe.nl

Proloog

Beloftes doen is makkelijk. Beloftes breken ook. Zelfs als jijzelf degene bent aan wie je ze hebt gedaan.

In mijn vroege tienerjaren woonde ik bij mijn ouders. Een *happy family* kun je stellen. Mijn vader had een succesvolle onderneming, mijn moeder een goede baan, mijn broer was slim en zag er goed uit. We woonden in een aanzienlijk huis en hadden nooit armoede gekend. In de ogen van veel mensen waren we rijk, maar niet rijk op het niveau van een gemiddelde BN'er. Rijk in liefde onderling, dat wel. Mijn ouders waren – en zijn – gelukkig getrouwd, wat soms tot gefronste wenkbrauwen leidde bij het merendeel van mijn vriendinnen die zich in een gespleten gezinssituatie bevonden, waarbij dan ook nog regelmatig een van de ouders niet meer in beeld was. Ik kon mij daar niets bij voorstellen. Mijn ouders waren – en wederom zijn – mijn beste maatjes en ik deel alles met ze. Nou oké, bijna alles.

Net als de meeste meisjes in de vroege puberteit, begon ik de wereld op een andere manier te bekijken. Interesses veranderden. Jongens werden fascinerende wezens en mijn lichaam begon zich merkbaar te ontwikkelen. Aan het lijf waar ik al zo lang mee

samen was, begon ik nieuwe plekken te ontdekken en snel intrigeerde seksualiteit en de bijkomende macht me.

De overgangsfase van kind naar volwassen worden is voor iedereen verschillend, bij mij resulteerde het in een onuitputtelijke bron van motivatie voor een succesvol leven. Ik wilde alles uitproberen en in mijn hoofd dwaalden de grootste ambities. Een baan met aanzien, trouwen met een knappe jongen, rijk worden en een roze Ferrari bezitten, een grote vriendinnengroep met wie ik zoveel als mogelijk samen zou zijn om te kunnen roddelen over collega's, jongens en natuurlijk over meiden die we zien als anders dan onszelf.

Op de middelbare school was ik een leerling van het niveau prima. Dat woord omschrijft het beste mijn functioneren als puber in een prikkelende omgeving. Ik was een gemiddelde havist, met de gebruikelijke dip in de vierde klas. Ik haalde prima cijfers, met gemak de benodigde zesjes om je schoolcarrière mee door te komen, maar ik was zoals zoveel leeftijdsgenootjes drukker met dingen die op dat moment het allerbelangrijkste zijn. Uiterlijk, verkering, sporten. Eigenlijk alles wat je als puber moet doen om mee te tellen. Tegenwoordig moet je daar nog aan toevoegen dat je veel volgers op social media hebt en je bent helemaal *the bomb!*

Het meetellen ging me goed af. Niet alleen maakte ik deel uit van de populaire meidengroep op school, ik had het er voor het zeggen. Mijn attitude droeg daar aan bij, iemand die zekerheid uitstraalde en waardoor menigeen mij op school als arrogant zou bestempelen. Mijn uiterlijk speelde ook een rol. Ik zag er goed uit en dat wist ik. De enorme hoeveelheid aandacht die ik kreeg zorgde voor een fantastisch gevoel en voedde mijn zekerheid des te meer. Het was prikkelend, maar vooral verslavend.

Een vriendin van mij werd elke dag door haar oudere broer met de auto naar school gebracht en 's middags weer opgehaald. Toen ik op een willekeurig moment merkte dat hij mij aan het *checken*

was, ging er een lampje branden. Het stempel ‘verboden’, doordat de jongen al op de universiteit zat, maakte het bijzonder spannend en voedde mijn verslaving.

Jongens van rond mijn eigen leeftijd verloren al snel mijn interesse, zelfs niet als ze twee klassen hoger zaten. Ik hoefde slechts met mijn vingers te knippen en kreeg voor elkaar wat ik van ze verlangde. Er zat geen uitdaging aan. Het hele idee was makkelijk; die jongens wilden mij en ze hadden niets te verliezen om een poging te ondernemen mij het hof te maken. Juist daardoor voelde het te vrijblijvend om interessant te zijn.

Mijn missie werd, zonder dat ik dit zo helder naar mijzelf uitsprak of me er in wezen bewust van was, om elke man gek te maken. Maar vooral die broer. Ik bekeek talloze tutorials op internet over make-up, hairstyling en huidverzorging. Allerlei tips en ervaringen las ik over flirten, dates en het proberen onweerstaanbaar te zijn. Van simpele dingen als het opdoen van een lekker parfum, tot hele stappenplannen om langzaam een onuitwisbare prent in het hoofd van een man achter te laten. Het zat ’m in de details; iemand net iets te lang glimlachend aankijken of op triviale momenten kort dat fysieke contact maken. Bij leeftijdgenoten was daar niets moeilijks aan, ik zocht een uitdagender target. Ik wilde dat die broer zich mij zou inbeelden wanneer hij het bed deelde met zijn vriendin.

Eén dag haalde ik alles uit de kast. Welke wonderen een beetje lippenstift, hakken, een strak jurkje en los haar al niet deden. Ogen brandden op me van alle kanten toen ik door de school liep. Zenuwachtige brugklassers wisten niet hoe snel ze me uit de weg moesten gaan toen ze mijn hakken door de gang hoorden echoën. De knappe jongens smoeden elkaar bijna kwijlend in de oren en de populaire meiden keken jaloers – sommige afkeurend – naar de sexy jurk waarmee ik me op school had durven vertonen. Hoewel het natuurlijk heerlijk voelde het leidend voorwerp te zijn, was